

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΟΝ
 Διά μηνος τρεῖς Δρ. 3.
 Διά μηνος ἕξ " 6.
 ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.
 Διά μηνος τρεῖς Δρ. 4.
 Διά μηνος ἕξ " 7.

Συντάσσεται ὑπὸ Δ. Π. κτλ.
 καὶ ἐκδίδεται εὐθύνῃ αὐτοῦ.
 Τιμὴ καταχωρήσεως ἀγγελιῶν
 λεπτ. 15 ὁ στίχος.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Ὅχι οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰσι σπουδαῖοι.
 (ΑΡΙΣΤΟΤΗΛΗΣ).

Ἀθήναι, τὴν 11 Ἀπριλίου 1853.

Παρά τοῖς Κ.Κ. Διδασκάλοις
 καὶ τοῖς ἐπιστάταις τῶν Τα-
 χυδρομείων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.
 Ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς
 Κ.Κ. Ἑλλησιν. Προξένοις
 καὶ τοῖς ἰδιαιτέροις ἐπιτρό-
 ποις τοῦ ἐαδότης.
 Πᾶσα δόσολογία ἐνεργεῖται
 διὰ τοῦ Κ. Γαζάνου Ἀγ-
 γιλοπούλου Τυπογράφου
 Ἐκδίδεται ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος
 κατὰ Σάββατον.

Συμπόσιον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι.

Τὸ συμπόσιον ἢ ὁ πότος ἦτον ὄλως διάφορον τοῦ δείπνου, καὶ ἐτελεῖτο ὑπὸ ἄλλας διατυπώσεις. Πολλὰκις παρευρίσκοντο κατὰ πρό- σκλησιν εἰς τὸ συμπόσιον πρόσθετοι συμπόται, μὴ λαβόντες ἐν τῷ δεί- πνῳ μέρος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ δείπνου, γενομένων τῶν σπονδῶν καὶ ψαλέντος τοῦ παιάνος (ἴδ. ἐφ. Μαθ. ἀριθ. 22.) ἐτρέποντο πρὸς τὸν πότον (Πλάτ. Συμπ. Α. 176).

Ἐν Ἀθήναις ἐγίνοντο συχνότατα συμπόσια. Ἦ ἐν αὐτοῖς εὐθυμία ἐνετείνετο δι' εὐαρέστων καὶ σπουδαίων ἐνίοτε συνδιαλέξεων, διὰ μου- σικῆς καὶ χοροῦ, δι' ἀθυρμάτων καὶ διαφόρων ἄλλων τοιούτων ψυχα- γωγημάτων, τέρψιν τοῖς εὐχοουμένοις φερόντων. (ἴδ. Πλάτ. καὶ Ξεν. Συμπ.) Τὸ μόνον ἐν χρόσει εἰς τὰ συμπόσια ποτὸν ἦτον ὁ ἀμπέλινος οἶνος καὶ τὸ ὕδωρ. Δὲν ἦσαν μὲν ἄγνωστα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλα μεθυστικά ποτά, ἕνεκα τῆς ἐπιμιξίας αὐτῶν πρὸς τὰ γείτονα ἔθνη, ἀλλὰ δὲν εἰσῆγαγον αὐτὰ οὗτοι εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐθηνίας τοῦ οἴνου ἐν Ἀθήναις ἠδύνατο πολλάκις καὶ πενέστεροι πολῖται νὰ συμποσιάζωσι μετὰ τῶν φίλων αὐτῶν. Τὸ οἶνο- ποτεῖν ἐθεωρεῖτο ἡδιστον καὶ κατ' αὐτοὺς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Ὄθεν ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ υἱὸς του ὑπέθετον ὅτι αἱ δικαίαι διατελοῦσιν ἐν αἰωνίᾳ μέθῃ, εἰς ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς των. (ἠγχοσάμενοι κάλλιπτον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. Πλα. Νομ. Β. 363). Ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῖς Φαίαξιν εὐχοούμενος λέγει, ὅτι δὲν νομίζει ἄλλο ἡδῖον οὐδὲ κάλ- λιστον εἰμὴ τὸ συνεσιτᾶσθαι ἐπὶ δαιτὸς, οἴνου τε καὶ ἔδεσμάτων πληθούσης. (Ὀδ. Ι. 5. καὶ 11). Ἐκ τοῦ συμπόσιου τοῦ Πλάτωνος φαίνεται ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπέβαινον πολλάκις τὰ συμπόσια αὐτῶν ὑποβωδῆσ-τερον πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τούτου ἀπηγορεύοντο αἰ- τοιαῦται διασκεδάσεις ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Κρήτῃ. (Πλάτ. Μεν, σελ. 320).

Ὁ οἶνος ἐμιγνύετο πάντοτε μὲ ὕδωρ, τὸ πίνειν δὲ ἄκρατον ἐθεω- ρεῖτο θρασύρων ἴδιον. (Πλάτ. νομ. Α. 637). Ζάλευκος, ὁ τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν νομοθέτης, εἰσῆγαγε νόμον δι' οὗ κατεδικάζετο εἰς θάνατον, εἴ τις νοσῶν ἐπιεν ἄκρατον οἶνον ἀνευ προσαγῆς τοῦ ἰατροῦ. Οἱ Ἕλληνας ἐν γένει ἐθεώρουν τὸν ἄκρατον οἶνον ὡς τὰ μέγιστα ἐπι- θλασθῆ εἰς τὴν υγιάν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦς (Ἀθῆν. Β. 36). Οἱ Σπαρτιῆται εἶπον ὅτι ἐμάνη ὁ Κλειμένης, διότι συναναστραφεῖς μετὰ τῶν Σκυθῶν ἐγένετο ἄκρατοπότης (Ἡρόδ. σ. 84). Τόσον δὲ ἦτον ἀσύνηθες τὸ πίνειν ἄκρατον οἶνον, ὥστε λέγοντες ἀπλῶς οἶνον ἀνευ τοῦ ἐπιθέτου ἄκρατος ἐνόουν πάντοτε τὸ εἶς αὐτοῦ καὶ ὕδατος κρᾶμα. (Τὸ κρᾶμα καὶ τοῖ ὕδατος μετέχον πλείονος, οἶνον καλοῦμεν. (Πλούτ. Γ. Παραγγέλιμ. 20). Ἦ ἀναλογία τοῦ οἴνου καὶ ὕδατος τοῦ κρᾶματος διέφερε κατὰ τὰς περιστάσεις. Τὸ ἴσον τῷ ἴσῳ μιγνύειν ἐθεωρεῖτο ἐπιθλασθῆ (Ἀθῆν. ἀνωτ.), ὅθεν ἐτίθετο γενικῶς περισσότερον ὕδωρ ἢ οἶνος. Φαίνεται ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (Συμ. Γ. 9), τοῦ Ἀθηναίου (Γ. 426) καὶ τοῦ Εὐσταθίου (εἰς Ὀδύσ. Ι. 209) ὅτι αἱ κοινότεραι ἀνα- λογίαι ἦσαν 3:1, ἢ 2:1, ἢ 3:2. Ὁ Ἡσίοδος συσταίνει τὴν πρώτην ἀναλογίαν. (Εργ. 596). Ἐμιγνύετο δὲ ὁ οἶνος ψυχρῷ ὕδατι σπανίως δὲ καὶ θερμῷ ἐφρόντιζον δὲ νὰ ἔχωσι ὅσον οἶνον τε ψυχρότερον ὕδωρ, καὶ πρὸς τοῦτο μετεχειρίζοντο χιόνα καὶ πάγον, ἔχοντες ἐπὶ τούτῳ ἀγγεῖον, ἐνθα ἐτίθουν περίεξ τὸ κρᾶμα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὴν χιόνα. Τὸ ἀγγεῖον τοῦτο ἐλέγετο ψυκτῆρ καὶ ψυκτηρίδιον, κατασκευάζετο ἐκ χαλκοῦ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐξ ἀργύρου. Ἐδίδοντο δὲ ψυκτῆρες τοιοῦτοι κάποτε ὡς θραβεῖον τοῖς νικῶσιν εἰς τὸ ἄθυρμα του Κοτιάβου (περὶ οὗ ἄλλοτε θέλομεν ποιῆσαι ἐκτενῆ λόγον, ὡς καὶ περὶ τοῦ ψυκτῆρος). Ἐμίνυον τῷ οἴνῳ πολλάκις μέλι, καὶ ἐνίοτε ἀρώματα τὸ εἶς οἴνου δὲ καὶ ἀρωμάτων κρᾶμα ἐλέγετο τρίμμα, καὶ γίνεται πολλάκις μνεία αὐτοῦ ὑπὸ τῶν τῆς νέας Κωμωδίας ποιητῶν (Πολυδ. σ. 18). Τὸ σύγ-

κρμα ἐρίνετο ἐντὸς μεγάλου κρατῆρος, ἐξ οὗ οἰνοχοεῖτο εἰς τὰ πο- τήρια διὰ κυάθων ἢ οἰνοχοῶν. Τὰ ἐν χρόσει ποτήρια ἦσαν ὁ κύλιξ, ἢ φιάλη, τὸ κερχῆσιον καὶ ὁ κύνθαρος, καὶ ἐτι τὸ ρυτὸν (ποτήριον ἐκ κέρατος).

Οἱ συμπόται κατακλίοντο ἐπὶ κλινῶν παρὰ ταῖς τραπέζαις, καὶ εἶχον τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένην στεφάνοις ἀνθῶν. Ἐξελέγετο δὲ συ- νήθως εἰς διευθυντῆς ἢ πρόεδρος τοῦ συμπόσιου (ἄρχων τῆς πόσεως, συμποσιάρχος ἢ βασιλεὺς) ἕνα διευθύνῃ αὐτό, (παιδαγωγεῖν τὸ συμ- πόσιον Πλάτ. νομ. Α. 641). Οὗτος διώρζε τὴν τάξιν τῆς διαχύσεως καὶ ἐπρότεινε ὅ,τι ἐνόμιζε συντεῖ-ον πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν συμποτῶν οἷτινες ἐπέθοντο τοῖς ἐκείνου κελεύμασιν. Αὐτὸς οὗτος ὄριζε καὶ τὴν ἀναλογίαν, ἥτις ἐπρεπε νὰ φυλαχθῆ εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ κρᾶματος, καὶ τὸ πόσον ὄριζεν ἕκαστος νὰ πῆ.

Οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ συμπόσιῳ, (οἰνοχόοι, οἰνηροὶ θεράποντες), οἱ μιγνύοντες τὸν οἶνον ὕδατι ἐν τοῖς κρατῆρσι, καὶ οἰνοχοοῦντες, ἦ- σον νέοι δοῦλοι, καὶ διετέλουν ὑπὸ τοῦ συμποσιάρχου τὰς διαταγὰς. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ συμποσιάρχου ἐπινεν ἕκαστος ὅσον καὶ ὅπως ἤθελε (Ξενοφ. Συμποσ. Β. 26. 27).

Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ὁ πότος συνεφώνουν πῶς ἐπρεπε νὰ πίνωσι (Πλάτ. Συμ. 176), διότι συνήθως δὲν ἐρίνετο εἰς τὴν θέλησιν τῶν συμποτῶν νὰ πῆν ἕκαστος κατὰ τὸ δοκοῦν, ὅσον πολὺ ἢ ὀλίγον ἤθελε ὑποχρεοῦ- το δὲ νὰ ὑπέειχεν ταῖς διαταγαῖς τοῦ συμποσιάρχου. Ἐν Ἀθήναις ἤρ- χίζον πίνειν μέτρια ποτήρια (Ἀθῆν. ΙΟ 421). Ἐν τῷ συμ- πόσιῳ τοῦ Πλάτωνος βλέπομεν ὅτι ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης ἐξέπιον μέγα ἔκπωμα ἕκαστον πλέον ἢ ὀκτώ κοτύλας χωροῦν (213 —231). Πολλάκις ἐκενοῦντο διὰ μιᾶς τοιαῦτα. (ἀπνευστί, ἢ ἀμυστί πίνειν, ἀμυστίζειν, Ἀθῆν. Γ. 431. Λουκ. Λεξιφ. 8. Σουῖδ. ἐν λ. ἀμυ- στί) Τὰ ἐκπώματα διεδίδοντο ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, καὶ ἡ αὐτὴ τάξις ἐτηρεῖτο καὶ εἰς τὴν δίχλεξιν. (ἐπὶ δεξιᾷ διαπίνειν. Πλάτ. Πολ. Α. 420. ἐπὶ δεξιᾷ λόγον εἰπεῖν. Συμ. 214 Ἀθῆν. ΙΑ. 463). Προέπι- νον καὶ φιλοτησίας ὁ δὲ προπίνων ἐνεχειρίζε τὸ ἐκπωμα εἰς ἐκείνον εἰς ὕγειν τοῦ ὁποῖου ἐπινε.

Ἐν τοῖς συμπόσιῳ, ὡς εἴρηται, παρῆσαν καὶ αὐλιτρίδες αὐλοῦσαι ἢ κιθαρίζουσαι, ἐτελεῖτο δὲ καὶ χορός. Ὁ Πλάτων πολεμεῖ τὴν συνή-θειαν ταύτην προτιμῶν τὴν ἐν λόγοις διασκεδασιν. (Πλάτ. Πρωταγ. 347. Συμ. 176). Ἐκ τῶν ἐν τοῖς συμπόσιῳ ἐθιζομένων ἀθυρμάτων ἦσαν ὁ κότταθος, ὁ ἀστραγαλισμὸς, ἡ κυβαία, ἡ πεττεῖα καὶ ὁ χαλκισμὸς, περὶ ὧν ἄλλοτε εἰρήσονται τὰ δέοντα.

Προτείνοντο ἐτι ἐν τοῖς συμπόσιῳ καὶ αἰνίγματα ἢ γρίφοι καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐκ τοῦ Ἀθηναίου καὶ τῶν συμπόσιων τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ξενοφῶντος δύναται τις λαβεῖν ζωηρὰν ἰδέαν περὶ τῆς διασκεδά-σεως ταύτης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἐν ἐκτάσει δὲ πραγματεύεται τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὁ Βέκκερ ἐν Χαρικλεῖ (τομ. Α. σελ. 145. τῆς Ἀγγλ. μεταφρ.). Περὶ δὲ τοῦ οἴνου, τῶν διαφόρων αὐτοῦ ποιοτήτων καὶ ἐν γένει τῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ, θέλομεν διαλάβει, ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ, πολλὰ καὶ περίεργα προσεχῶς.

—000—

Μονομαχίαι ἐν Γρηνλανδίᾳ.

Οἱ Γρηνλανδοὶ δὲν μεταχειρίζονται οὔτε πιστόλια οὔδὲ μαχαίρας πρὸς δικλυσιν τῶν ἐριδῶν των, ἀλλὰ καταφεύγουσι εἰς τὸ ἐξῆς πε- ρίεργον μέτρον.

Ὁ προσβεβλημένος συντάττει σάτυραν κατὰ τοῦ ἐναντίου του ἀπαγγέλλει αὐτὴν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν σύζυγον του, τὰ τέκνα του

και τους ομιλητας του, μεχρις ου εκσταθισωσιν αυτην... Επειτα διακηρυττει δημοσια... Η συνάντησις γίνεται... Ο προσβεβλημένος άδει την σάτυραν εν τυμπάνω...

—000—

Επισημή εορτή εν Ζουριχ της Έλβετίας.

Επισημή εν τῇ πόλει Ζουριχ νά σημαίνωσι κατά την Έκταν έσπερινήν ώραν, τήν 9 (21) Μαρτίου, πρώτην τού έτους ημέραν, τους κώδωνας τού έσπερινού... Σεχτσιλάουερ (ή κωδωνοκρουσία της 6 ώρας).

Την τρίτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι, συγκείμενον εξ έμπερών, υπαλλήλων κτλ. Άρχισε τήν πορείαν του προσπορεύοντο οι ταχυδρομοί και οι ακολούθοι... Η πρώτη μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Άργετο μετά τούτους τού τών οικιδώμων και ζυουργών είχαν οικουομπετι επι των οχων του χωματεριου... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Τού σωματείου των μυλωνών και των αρτοποιων, λευκά ένδεδυμένων ένδύματα, και τού πρόσωπον έχόντων άλευρωμένον, άπετείλει γελόιαν στρατιάν... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Την όγδόην ώραν τού σωματείου των κρεπωπιών ήρχισε τήν πορείαν του. Παρίστα δε πίνακα τού μεσαιώνω μεγαλοπρεπή και εκπληκτικόν. Τέσσαρα άτομα, έν ένδύμασι κρεπωπιών προσπορεύοντο... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Οι σιδερευργοί και οι μεταλωται περυσίαν εύφωως τας τών πολιτικων φαρτίων διχονοιας, όπερ έτελείονεν διά πίνακος άρρησάτου κοιμητηριου, εν τῷ μέσῳ τού ύψοιου εύρίσκοντο γερόντες διεικύνοντες... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

—000—

Καθ' όλην τήν νύκτα τα σωματεία επισκέπτοντο αλληλα... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

—000—

Κατ' αϊτησιν πλείστον συνδρομητών της έφημεριδος ήμῶν, και πρὸς εκπλήρωσιν τού καθήκοντος ήμῶν τού νά παρέχωμεν άει τοις άναγκασταίς ήμῶν πάν θ, τι διδακτικόν και εύχάριστον, δημοσιεύομεν... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Η γέννησις τού μεγάλου δουκός Παύλου Φρειδερίκου τού Όλδεμβούργου υπήρξε σύγχορον με τήν Γαλλικήν επανάστασιν, και τας λαμπροτέρας ήμέρας τής Γερμανικής φιλολογίας, έτιχε καθηγητὸν με αρχάς λαν φιλελευθέρους... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Η άπαρθησις τών όσων εκάτάρθρωσε ο μέγας Δουξ εις τους δια-

φορους κλάδους της υπηρεσίας ήθελεν επεκτείνει υπέρ τού δέου τών παρουσαν. Κατά τού 1848 ή παλαιά κατάστασις της Γερμανίας υπέκυψε εις τήν επιβρόχην συμβάντων, τα όποια, είτε εε τού εξωτερικού... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Άπόσπασμα εκ της Ιστορίας της Όλδεμβούργης μεταφρασμένης εκ τού Γερμανικού υπό τού Κ. Μεληγγού.

Όσον οδονηρά και έιλικρινής υπήρξεν ή λύπη υπέρ τού αποβιόσαντος, (1) τόσον περισσότερο ήβηοντο να προσμένη τις παρά τού νέου ήγεμόνος (2) αγαθήτητα και ενεργόν δραστηριότητα... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Εκ της Ιστορίας λοιπών τών νεωτάτων χρόνων εξάγομεν ήδη, ότι ή πατρις ήμῶν, (ή Όλδεμβούργη) προσδίδει άει πρὸς τὰ κρείττο, και οι κάτοικοι της Όλδεμβούργης δέν έξουσιαν ανάγκην πρὸς τὰ καλά... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

(1) Αφρονεία τού Δουκός Πέτρου Φρειδερίκου Δουδ'έκτου, πάπου της μεγαλειότητος Βασιλείας της Έλβετίας και πατρός τών αποβιόσαντος μεγάλου Δουκός. (2) Τού ήθη αποβιόσαντος πατρός της Α. Μ. της Άνάσσε ήμῶν. (3) Όσοι και έποίησε διά πολλών.

φρονοσις εν αυτη προς τας ιδίας και πάσαι τας πατρικας άρετας, δι' ου ούδέποτε πάθει τού αγαθοποιουν πολυειδός και πολυτρόπος... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

—000—

Πρωτ. 1047.

Αριθ. Δικηγ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό Υπουργείον τών Εκκλησιαστικων και της Δημοσίας Επαιδεύσεως

Πρὸς τούς Γυμνασάρχας, Σχολάρχας και Διδασκάλους τών Έλληνικῶν Σχολείων.

Θεωρώντες ότι μεταξύ τών άλλων καταβολών, εξ ών θέλει αποτελεισθή τού προς σύνταξιν τών χηρών ή όρφανών τών αποθανόντων γυμνασιακών καθηγητών ή διδασκάλων ελληνικῶν σχολείων ταμείον... Η αυτην μεταμπαρβαρινήν ώραν, τού σωματείου, καλούμενον αι σταθμαι...

Ο Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Σ. Σ. Περὶ της ανωτέρω ευεργετικής έγκυκλίου τού Κ. Υπουργού τών Εκκλησιαστικων κτλ. οδμήριαν ποιούμεν παρατήρησιν, λαλει αυτη περί ενουτης και τών υπαγορευομένων τήν σύνταξιν της αισθή-

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ πολλῆς ἡδονῆς στολιζόμεν τὸ σημερινὸν φύλλον μας δι' ἀγγελίας λίαν εὐαρέστου καὶ θεαρέστου. Τὸ ἐν Καλλιότῃ τῆς νήσου Θήρας δημοτυπῆρον Ἑλληνικὸν σχολεῖον, συστηθὲν πρὸ ἐτῶν καὶ δαπάναις τοῦ δήμου διατηρούμενον, εἶχεν ἀπὸ πολλοῦ διαλυθῆ ἕνεκα ἀπορίας τοῦ δημοτικοῦ ταμεῖου τοῦ ὁμωνύμου δήμου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Θήρας Κύριος Ἱερόθεος, ἅμα μαθὼν τὸ αἴτιον τῆς καταλύσεως τοῦ Σχολείου τούτου, ἔπευσε διὰ φρονίμων καὶ πειστικῶν παροινέσεων νὰ πείσῃ τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θήρας μοναστηριακὰ συμβούλια, νὰ συνδράμωσι τὸ ἐπ' αὐτοῖς εἰς ἀνάστασιν καὶ διατήρησιν αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Τὸ σχολεῖον ἐσυστήθη αὖθις καὶ διδάσκαλος διωρίσθη ἄρτι αὐτοῦ ὁ ἐλλόγιμος Κύριος Ἰωάννης Κυριακοῦ. Ἴδου ὅτι εἶπομεν ἄλλοτε, ὅτι οἱ Σεβασμιώτατοι ἐπίσκοποι δὲν θέλουν λείπει διδόντες χεῖρα βοηθείας εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς διάδοσιν τῆς παιδείας. Ἀνήκει πᾶσα τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν ἅγιον Θήρας διὰ τὴν ἀπαρχὴν ταύτην τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων του, καὶ τῶν θεαρέστων αὐτοῦ αἰσθημάτων τοὺς καρπούς. Τοιαῦτα ἰδιοσυνητότητα Σχολεῖα δὲν εἶναι ἀμφιβολία ὅτι θέλουν συστηθῆ παντοῦ, διότι δὲν λείπουν πάντες οἱ κατὰ τὸ κράτος θεοφιλεῖς ἱεράρχαι, καθ' ἃς βεβαίως ἔχομεν πληροφορίας, κηρύττοντες εἰς τὸ ποιμνίον του ἕκαστος «δράξαθε παιδείας» καὶ ἔργω εἰς τιῦτο συντελοῦντες· ὁ δὲ εὐτυχίσας νὰ ἔχῃ τοιοῦτους ποιμενάρχας Χριστεπώνυμος τῆς Ἑλλάδος λαὸς δοξάζει τὸν Θεόν, ἀξιοθεῖς τῆς τοιαύτης αὐτοῦ εὐλογίας, καὶ ἀπονέμει πᾶσαν εὐγνωμοσύνην ἐν πάσῃ εὐκαίρᾳ ἑκείνοις, οὗς ὁ ὕψιστος Θεὸς ἐξελέξατο ὄργανα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἁγίων Αὐτοῦ βουλευμάτων. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐκ τῶν φαινοτέρων πελιδίων τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τῆς Βασιλείας τοῦ ἡμετέρου ἀγαθῶν πληροῦτος· τὸ ἔθνος πατρικῶν ἡμῶν Βασιλέως Ὄθωνος.

—Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐν Πάτραις Γυμνασίου, διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος, ἐγένοντο αἱ ἐξῆς μεταβολαί. Ὁ ἐν αὐτῷ Καθηγητῆς Κύριος Γ. Γεράκης, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐδίδασκε τὴν Λατινικὴν, διωρίσθη καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν, τὰ ὅποια καὶ ἄλλοτε εὐδοκίμως αὐτῷ ἐδίδαξε. Καθηγητῆς δὲ τῆς Λατινικῆς διωρίσθη ὁ διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Κύριος Εὐστάθιος Τυπάλδος, ἀνὴρ ἱκανὸς καὶ ἐγκρατῆς καὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἀρχαίας κλασικῆς φιλολογίας. Ὁ δὲ Κύριος Ἀλέξανδρος Στράιτ, Καθηγητῆς μέχρι τοῦδε τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πατρῶν, μετετέθη παρὰ τοῖς ἐνταῦθα δύο Γυμνασίοις Καθηγητῆς τῆς Γερμανικῆς. Διὰ τῆς συστάσεως καθέδρας τῆς γλώσσης ταύτης, ὁμολογουμένως τὰ μέγιστα ἢ ἑλληνικὴ νεολαία εὐργετήθη. Ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα παρέχει ἄφθονα καὶ παντοειδῆ βοηθήματα ἐμβριθῶς συντεταγμένα καὶ τὰ μέγιστα ὠφελούντα τοὺς ἐπισταμένους αὐτήν. διότι ἐν αὐτῇ εὐρίσκουσι οὐ μόνον εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς μαθητικῆς τῆς καλλιτέρας πρωτοτύπους συγγραφαί, ἀλλὰ καὶ παντὸς καλοῦ συγγράμματος πολλὰς ἀρίστας μεταφράσεις. Ἄμα δημοσιεῖται τοιοῦτον ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης· πάραυτα μεταφράζεται εἰς τὸ γερμανικόν.

Διὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι διδασκαλίας τῆς γλώσσης ταύτης γίνεται ἔτι καὶ χροίου καὶ δαπάνης οικονομία, διότι οἱ μεταβαίνοντες πρὸς ἰδίαν τελειοποίησιν, κατὰ προτίμησιν δικαίαν, εἰς τὴν Σοφὴν Γερμανίαν σπουδασταί, εἴτε ἰδίαις δαπάναις, ἢ ὡς ὑπότροφοι τῆς Σ. Κυβερνήσεως, δὲν θέλουν χρονοτριβεῖν ἐκεῖ ἐν καὶ δύο ἔτη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, ὡς ἐγένετο ἕως τῶρα, οὐδὲ ἀκριβοπληροῦναι ὡδε ἰδιωτικὸς διδασκάλους διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς. Διὸ κηρύττομεν βαθυτάτην τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, δι' ὃ ἔδωκε νέον δαίγμα τῆς ὑπὲρ τῆς τελειοποιήσεως τῶν εκπαιδευτηρίων ἡμῶν ὑψηλῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ μερίμνης. Ἀνάλογος δὲ προσάκει ἐπαινος καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας ὑπουργόν, ἐνεργήσαντα τὴν θεραπείαν τοιαύτης οὐσιώδους παρ' ἡμῖν ἐλλείψεως.

— Παρ' ἀξιοπίστου καὶ λογίου ἀνδρός, ἐσχάτως ἐκ Σύρου ἀφικουμένου, ἐλάβομεν λίαν εὐαρέστους πληροφορίας περὶ τῆς ἀρίστης καταστάσεως τοῦ ἐκεῖ Βασιλικῶν Γυμνασίου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Ὄταν καὶ Γυμνασιάρχης καὶ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἀκαμάτως καὶ φιλοτίμως ἐργάζωνται, ἔπεται ὅτι τὰ εὐτυχοῦντα νὰ ἔχῃσι τοιοῦτους διδασκῆρια ἀκαμάτους καὶ καρπούς τοὺς προσδοκωμένους φέρουσι, καὶ οὗτοι ἄξιοι πάσης τιμῆς καθίστανται. Ἐκτὸς δὲ τῶν ἰδιωτικῶν πληροφοριῶν ἔχομεν καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐντίμου καὶ ἀμερολήπτου

ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, δηλομένην ἐν τῇ περὶ τῶν χειμερινῶν ἐξετάσεων ἐκθέσει αὐτῆς. Περὶ τοῦ ἀκαμάτου τούτου Β. Γυμνασίου θέλωμεν πάλιν ποιῆσαι λόγον ἐκτενέστερον, καὶ δώσει ἐν παρόδῳ συμβουλίας τινὰς εἰς τοὺς πειραμένους ἐξ ἰδιωτελείας νὰ φαυλολογῶσιν αὐτό. Εἶναι ἀρχὴ αἰώνιος — ὅπου τὰ πράγματα λαλοῦσι οἱ διαστροφεῖς τῆς ἀληθείας ματαιοπονοῦσι. — Οἱ δὲ γονεῖς ὑπὲρ πάντα ἄλλον γνωρίζουσι ποῦ δύνανται νὰ διδαχθῶσι τὰ τέκνα τῶν γράμματα, καὶ ποῦ ἰλαροτραγωδίαις καὶ πη'κίσματα.

— Καθὰ προκηγγεῖλαμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας, ἐξετελέσθη ἐν τῷ ναῶ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἡ προχείρισις εἰς Ἀρχιμανδρίτου Βαθμὴν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ μ' ὄλας τὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς κεικοσμημένου ἱερέως τῆς ἐνταῦθα Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας Κυρίου Ἀντωνίου, μεθ' ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιστημότητος. Ἐν τῷ εἰρημένῳ ναῶ παρῆσαν ἐπισήμως ὅλον τὸ προσωπικὸν τῆς Ῥωσικῆς Πρεσβείας, πάντες οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κράτους καὶ οἱ ἐν τέλει — τόσον δὲ πλῆθος λαοῦ ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε παρευρέθη.

— Παρὰ τοῦ φιλοπόνου Κυρίου Ἀχιλλέως Α. Γέροντα ἐξεδόθη Συνοπτικὸς Πίναξ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν καὶ τῶν δύο βοηθητικῶν ῥημάτων τῆς γαλλικῆς γλώσσης, μετὰ τῶν οὐσιωδωτέρων κανόνων, πρὸς εὐχερῆ ἐκμάθησιν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν γαλλικῶν ῥημάτων. Ὁ ἀξιόλογος καὶ μεθοδικὸς οὗτος πίναξ, τυχῶν πάσης ἐπιδοκιμασίας καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Β. Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐσυστήθη δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Κ. Κ. Σχολάρχαι καὶ διδασκάλους τῶν ἑλληνικῶν Σχολείων, ἵνα μεταχειρίζωνται αὐτὸν κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Τιμᾶται λεπτῶν 75.

— Οἱ Σωζόμενοι λόγοι τοῦ Σοφοῦ Γυμνασιάρχου Ναυπλίας Κ. Χ. Π. Παμπούκη, ὑπὲρ ὧν ἐξεφράσθη ἅπας ὁ περιοδικὸς τύπος, πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐφημερίδος μας, εἶναι ἐν τῶν οὐσιωδῶν καλλωπισμάτων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας. Διελθόντες ἐσχάτως τὸ περιφανὲς τοῦτο βιβλίον ἐθαυμάσαμεν τὸν συγγραφέα καὶ διὰ τὴν δεινότητα, καὶ διὰ τὴν καλλιπέειαν, καὶ τὰ πανταχοῦ τῶν λόγων του ἐπικρατοῦντα εὐγενῆ καὶ ὄντως ἑλληνικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα. Πολὺ δὲ τρώντι συνέτεινε εἰς τὴν ἀξίαν τῶν λόγων τούτων καὶ ἡ τοῖς πᾶσι γνωστὴ ἀρετὴ τοῦ Κ. Παμπούκη. Ὅταν ὁ Ῥήτωρ «ἀλλὰ μὲν ἐν φρεσὶ κούρη κἀλλ' ἐν βράχῃ» εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ φανῶσι ποῦ τῶν ἔργων του σημεῖα προδίδοντα τὴν κατάστασιν του ταύτην. Πανταχοῦ τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Παμπούκη διαπρέπει τὸ ἀγνὸν ἦθος τοῦ ἀνδρός καὶ τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ τὸ εὐγενὲς, ἅπερ εἴλκυσεν τὸ σέβας ἡμῶν ὅτε ποτὲ ἐμαθητεύομεν παρ' αὐτῷ. Ἡ ὑπόληψις τοῦ συγγραφέως εἶναι τὸ ἐπαγωγότερον θελήτηρον τῶν ἔργων αὐτοῦ. Ὅρθως ἄρα εἶπέ τις τῶν γάλλων ποιητῶν.

L'élégance du goût, l'audace du genie,
Ne produiront jamais le prestige enchauteur,
Que prête à ses écrits la vertu de l'auteur.

Περὶ τοῦ βιβλίου τούτου θέλωμεν διαλάβει ἐκτενέστερον ἀκούσθως.

ΝΕΟΣ ΚΟΜΗΤΗΣ.

Ὁ Αἰδ. Πατὴρ Σέκκης, διευθυντῆς τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀστεροσκοπίου, ἀνήγγειλεν εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης ἀστεροσκοπεῖα τὴν κατὰ τὴν 6 (N. E.) τοῦ Ἰσταμένου γενομένην παρ' αὐτοῦ ἀνακάλυψιν νέου κομήτου κατὰ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Λαγωῦ, ὀλίγον μακρὰν τοῦ μ' ὁ κομήτης οὗτος καθίσταται ὁρατὸς διὰ τηλεσκοπίου μικρᾶς δυνάμεως· ἔχει οὐρανὸν ὄρασιον καὶ τριχοειδῆ (20 μοιρῶν) καὶ τὸ νεφελοῦδες αὐτοῦ περιβάλλουμα εἶναι ἀκριτὰ φωτεινόν. Ὁ ἴδιος πατὴρ Σέκκης ἀνήγγειλεν ἔτι τὴν ἀνακάλυψιν συγχρόνως περίπου ἀμυδρῶν τινῶν νεφελοῦδων ἀγασμῶν ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Ὀρίωνος, μὴ σημειωμένων ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Ἐρσελίου. Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κομήτου τούτου ἀνέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλ. ἐφημερίδα τὸν Χρόνον καὶ ὁ ἀστερονόμος Χίνδ. Ὑποθέτουν ὅτι εἶναι ὁ κατὰ τὰ 1664 φανείς, ὃν περιγράφει ὁ Βεβέλιος ἐν τῇ Κομητογραφίᾳ του, καὶ ὁ Λουβιανέσκας ἐν τῷ Κομητικῷ αὐτοῦ θεάτρῳ. Ἡ περίοδος αὐτοῦ εἶναι 188 ἔτη ἢ μέση ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἥλιον εἶναι ὀλίγον τι μεγαλητέρα τοῦ πλανήτου Ποσειδῶνος, ἢ δὲ ἀφελότης αὐτοῦ 6,000,000 μίλια· ἢ τοῦ νῦν ἐμφανισθέντος κομήτου κόμη δὲν ἔχει τὸ μέγεθος τῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐβελλίου περιγραφέντος. Ἐάν δὲ ἦναι ὁ ἴδιος κομήτης οὗτος, βεβαίως ἐκ τούτου ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ κόμη τῶν σωμάτων τούτων διασκεδάννυται βαθμυδῶν, ἢ μᾶλλον ἀπορροᾶται ἐν τῷ νεφελοῦδι περικαλύμματι αὐτῶν.

Lit Gazette κλ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Ὅδος Ἀθηνῶν ἀριθ. 274.)